

INHOUD

1. PROLOOG
2. CONCEPT
3. INPLANTING
4. PLANNEN, SNEDE, GEVELS
5. TECTONIEK
6. MATERIALITEIT
7. LICHT
8. BEHEER
9. TECHNIEKEN
10. RAMING
11. OPMETINGSFICHE
12. KOSTENBEHEERSING
13. PLANNING

1. PROLOOG

Er schuilt een ogenschijnlijke paradox in de ontwerpogave.

De Topsportschool (TSS) is er om sporters naar topprestaties te begeleiden.

Dit zijn singuliere momenten van overtreffing, zilver, goud.

Een samenleving houdt van deze momenten. Spiegelt er zich aan, bouwt er haar imago mee op. De stad kan er zich mee profileren.

Het imago van de TSS zou je dan ook 'subliem' kunnen verwachten, in elke geval prominent aanwezig, als een podium, zodat iedereen het kan zien.

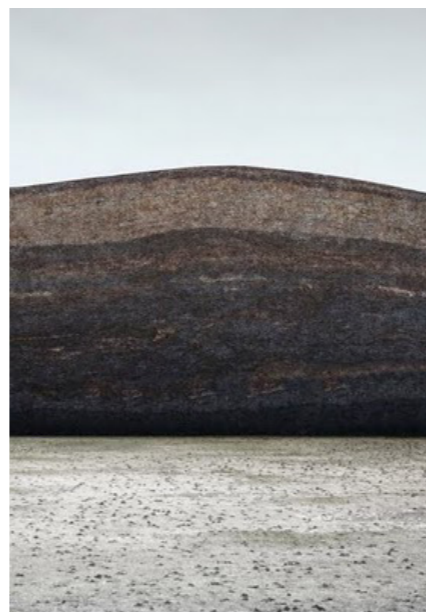
Maar deze voorstelling gaat niet op.

De TSS wil niet etaleren met imago maar uitblinken in inhoud, opleiding, infrastructuur. De TSS is de performante, professionele omkadering om de atleten tot momenten van sublimatie te brengen. Ze is niet imago, ze creëert imago: een incubator, een 'machine à exceller'.

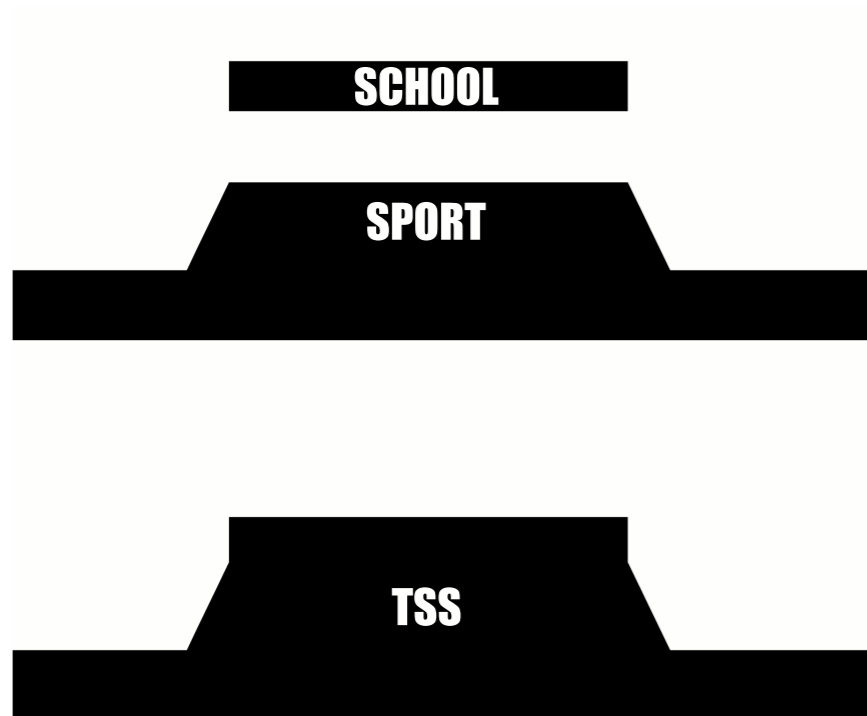
De luwte van Fort VI als bouwplaats sluit hierbij aan: achter de omwalling, afgeschermd, met een indicatie om liefst zo veel mogelijk onder de grond te gaan, afwezig als het enigszins kan.

Wat is de positie van architectuur in deze situatie?

Een complexe vergelijking van te veel parameters of een idee van een gebouw voor mensen die voor sport leven ?

2. CONCEPT

conceptschema opbouw TSS

De TSS als een 'machine à exceller', gemaakt om topsport te faciliteren.

MACHINE

De TSS wordt in de eerste plaats gezien als een machine, een nauwgezette ruimtelijk vertaling van het specifieke programma van eisen.

De school moet naadloos, swift en snel functioneren, zonder enig hapering. De tijd van de studenten (én trainers, én docenten) is gelimiteerd, afgemeten, opgelijst in schema, complex combineerbaar; van dan tot dan en daar. Efficiënte circulatie tussen school en training; kort, rechtlijnig, eenduidig.

Dit programma werd vertaald in een helder organigram.

A EXCELLER

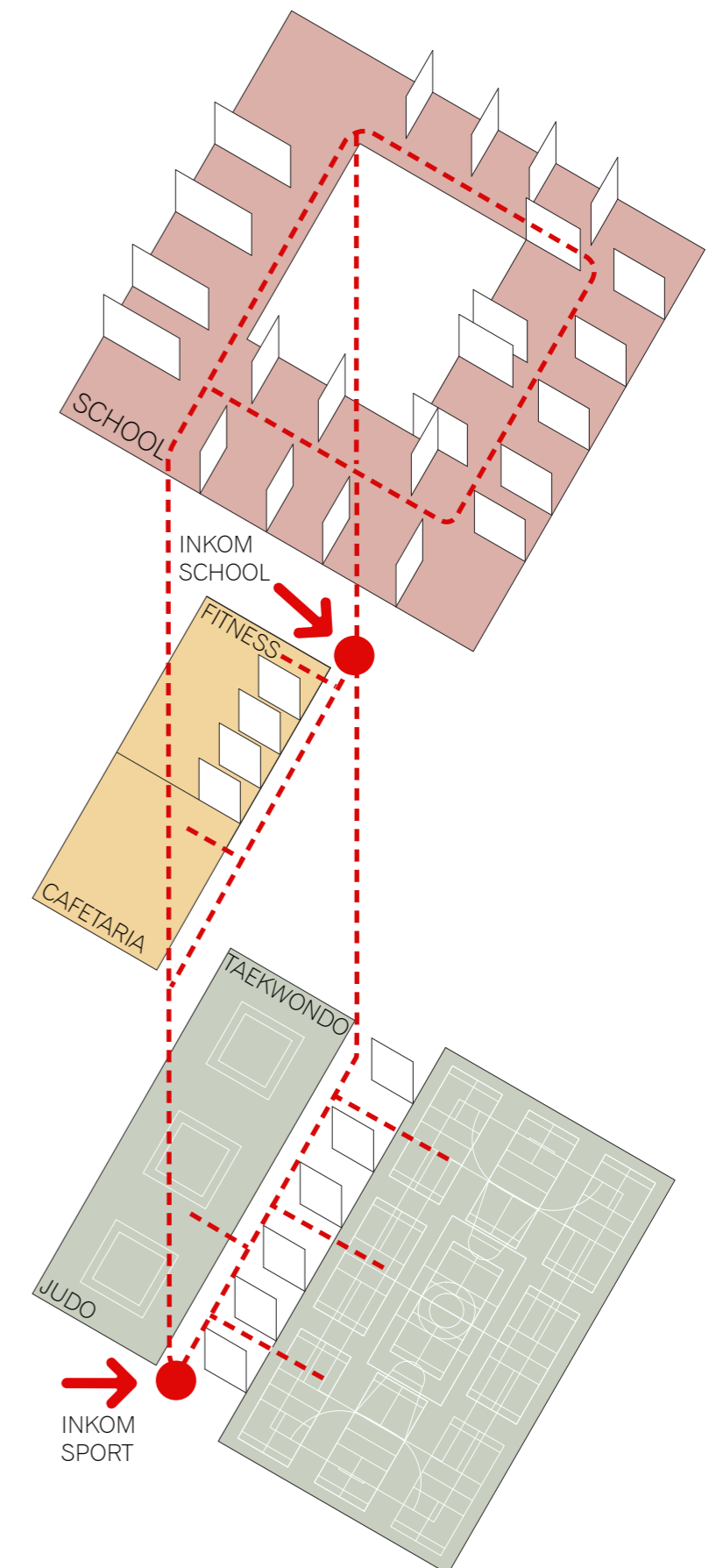
het ontwerp gaat bewust om met dat wat de TSS specifiek maakt. Specificiteit legt zich boven het machinale als een extra en onmisbare laag in dit ontwerp.

De blik van een topsporter oscilleert tussen een gezonde portie eigenliefde en het bekijken van de andere.

Met het begrip "eigenliefde" bedoelen we dat een topsporter in de eerste plaats individueel en constant met het eigen lijf en prestaties bezig is. Het zichzelf kennen, tot in de kleinste vezel, het herkennen van elk lichaamssignaal, het beheersen van elke spier, elke zenuw achter die spier. Deze zelfkennis is uiterst reflexief: ik ga voor dat doel. Concentratie en het zich kunnen focussen zijn beide uiting van deze basishouding, zelfdiscipline als modus operandi.

Tegenover deze reflexieve blik staat een communicatief kijken naar de andere. De medestudent wordt bekeken als concurrent of voorbeeld, uitdaging of verworvenheid. Dit kijken is sociaal, werkt uitdagend omdat er verschillen waargenomen worden. Rangordes ontstaan en zo tegelijk ook gemeenschap: 'we zijn in onze focus anders dan de anderen buiten deze school'. Dit scheidt een gemeenschappelijk band, perfect complementair met de individuele basisingesteldheid.

Beide houdingen vinden hun uitdrukking in de architectuur van de TSS.

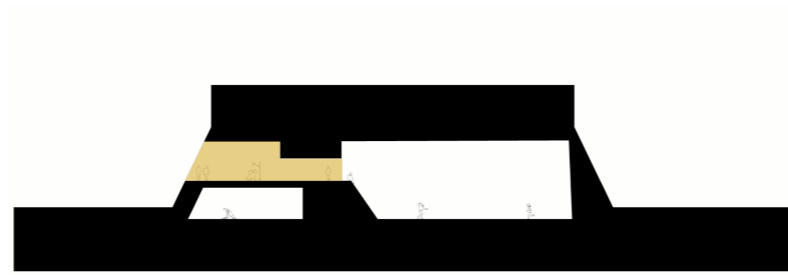
GELIJKVLOERS

De sportzalen vormen de ruimtelijke kern van de school.

In deze zone wordt aan het individu gewerkt en is men vooral met zichzelf bezig.

Deze ruimtes zijn introvert, gebald, gericht op de prestatie. Dit is geen buurtsporthal. Invloeden van buitenaf worden geweerd of enkel gecontroleerd en getemperd toegelaten. Er is geen storing, enkel concentratie.

De wanden zijn licht geïnclineerd. Hier werkt de architectuur coachend, met een focus op zichzelf.

TUSSEN

Op de tussenverdieping bevindt zich de fitness/powertraining (met paramedische ruimten) rug aan rug met de kantine. Deze vormen het epicentrum van de school.

Dit niveau is anders. In tegenstelling tot de gesloten sokkel rond de sportzalen geeft dit niveau een uitzicht over het paradeplein en het glacis en een zicht in de grote sportzaal. Hier bevindt zich tevens de open inkom van de school.

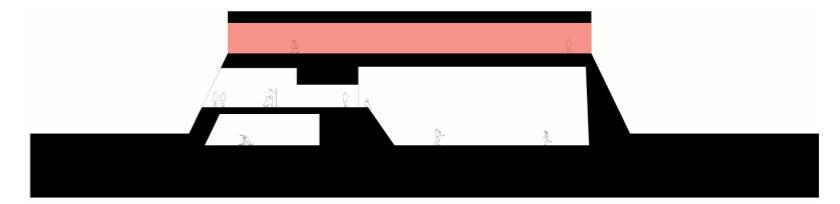
De blik van de topsporter wordt op deze plek opengetrokken en verbreedt zich van het ik naar de ander, van binnen naar buiten.

De fitness en kiné zijn dé ruimten waar het topsportverschil gemaakt wordt. Lichaamscontrole, kennis en verzorging staan hier centraal. Sporters worden met elkaars fysionomie geconfronteerd. Er wordt naar elkaar gekeken, vergeleken. Vanaf de schoolinkom ziet iedereen elkaar.

Naast de fitness bevindt zich de kantine/cafetaria. Het is de ontspannings- en vrije werkplek van de school.

Dit is de meest sociale ruimte van de TSS. Open, buiten de sfeer van de school zelf. Een zelfstandige ruimte waar ook externen komen. Een centrum van ontmoeten en afspreken, werken op je laptop, samen iets drinken. Niet schools maar meer volwassen. Een eigen biotoop. Zelfstandige individuen.

Op de tussenverdieping werkt de architectuur responsabiliserend. De focus wordt verlegd van zichzelf naar de ander. De confrontatie/het contrast tussen het ik (in de fitness) versus de gemeenschap (in de kantine) krijgt een maximaal raakvlak waardoor er een dynamiek ontstaat vol geladen doorzichten.

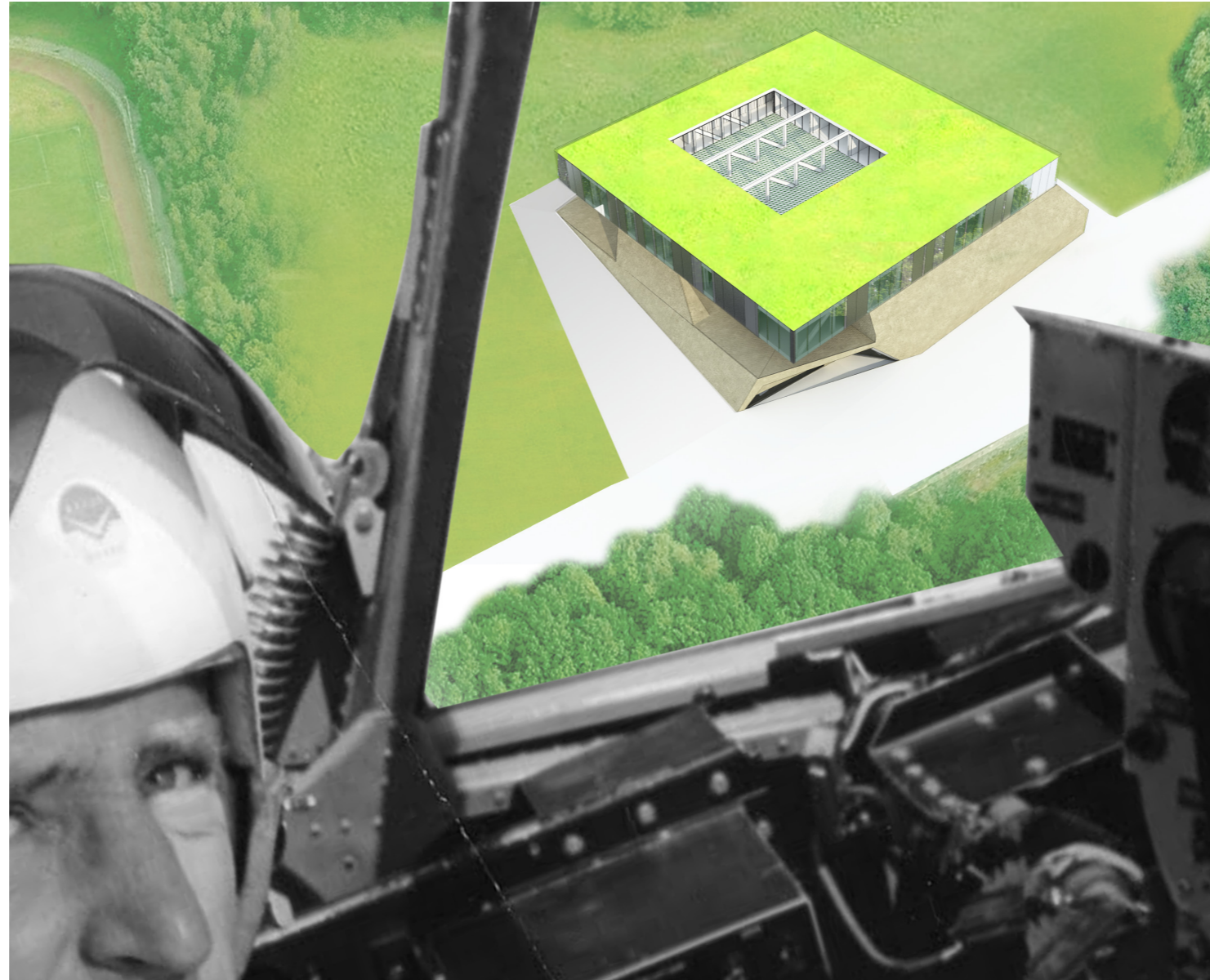

TOP

De bovenste verdieping is voorbehouden voor de school.

Deze verheft zich (letterlijk) boven de sportvelden, het paradeplein, het glacis en ontvouwt zich in alle richtingen. Er is geen massa meer, wel een platform, een draaischijf van kennis en leren. Een school met gangen en klassen, een patio als centrale decompressieruimte. Een school met een directeur en een secretariaat, zoals alle andere scholen. De gemeenschappelijke identificatie is op dit niveau maximaal.

Op deze plek werkt de architectuur unificerend. De individuele blik op zichzelf wordt een gemeenschappelijk kijken op de samenleving. De school is daarom omwikkeld met een uniforme gevel, zowel aan de rand als aan de patio.

3. INPLANTING

De inplanting van een protagonist.

Eerder dan te focussen op een zo goed mogelijk inplanting in een overigens beperkte bouwzone, zoekt het ontwerp naar een juiste ruimtelijke houding.

Omwille van de centrale inplanting, op de as tussen frontgebouw en reduit, herdefinieert elke ingreep de verhoudingen binnen het fort drastisch. Het project wil zich hiervan rekenschap geven en zoekt vooral in snede naar een juiste ruimtelijke articulatie.

De bepalende elementen zijn het prominente frontgebouw met paradeplein, de helling van het open glacis, de overgroeide reduit en ten slotte het officiersgebouw.

Door te werken met een sokkel met daarop een vlakke schijf, krijgt het gebouw een gelaagdheid en kan het op verschillende niveaus reageren op de op haar beurt gelaagde onmiddellijke context.

Het gebouw zet aan op het paradeplein. Hierdoor wordt het plein duidelijk gedefinieerd door enerzijds de lange rechte gevel van het frontgebouw en anderzijds de geïnclineerde wanden van de sokkel van de TSS. De schaal van deze tussenruimte is groots zodat de ruimtelijke betekenis van het paradeplein niet verloren gaat. Op deze plek bevindt zich de grote publieke toegang tot de school en de logistieke toegangen.

Het meest delicate gegeven is ongetwijfeld dat de TSS de facto een deel van het open glacis, een ruimtelijk vrij sterk element, bezet met architectuur.

Rijst de vraag of een architecturale ingreep de landschappelijke openheid verder kan versterken of duidelijker definiëren in plaats van ze te fnuiken.

Door de sokkel een inclinatie te geven verhoudt die zich 'terughoudend' en eerder onderdanig dan prominent aanwezig. Het glacis glijdt zijdelings langs de sokkel af naar het paradeplein.

Het glacis wordt ook ruimtelijk-functioneel ingezet in de beleving van de school. Aan de westzijde loopt tegen het gebouw een pad het glacis op naar de private inkom van de school.

De bovenbouw is een eerder abstracte dunne schijf die zich 4 zijdig boven het landschap tilt. Deze vlakke schijf meet zich letterlijk met het zacht glooiend glacis.

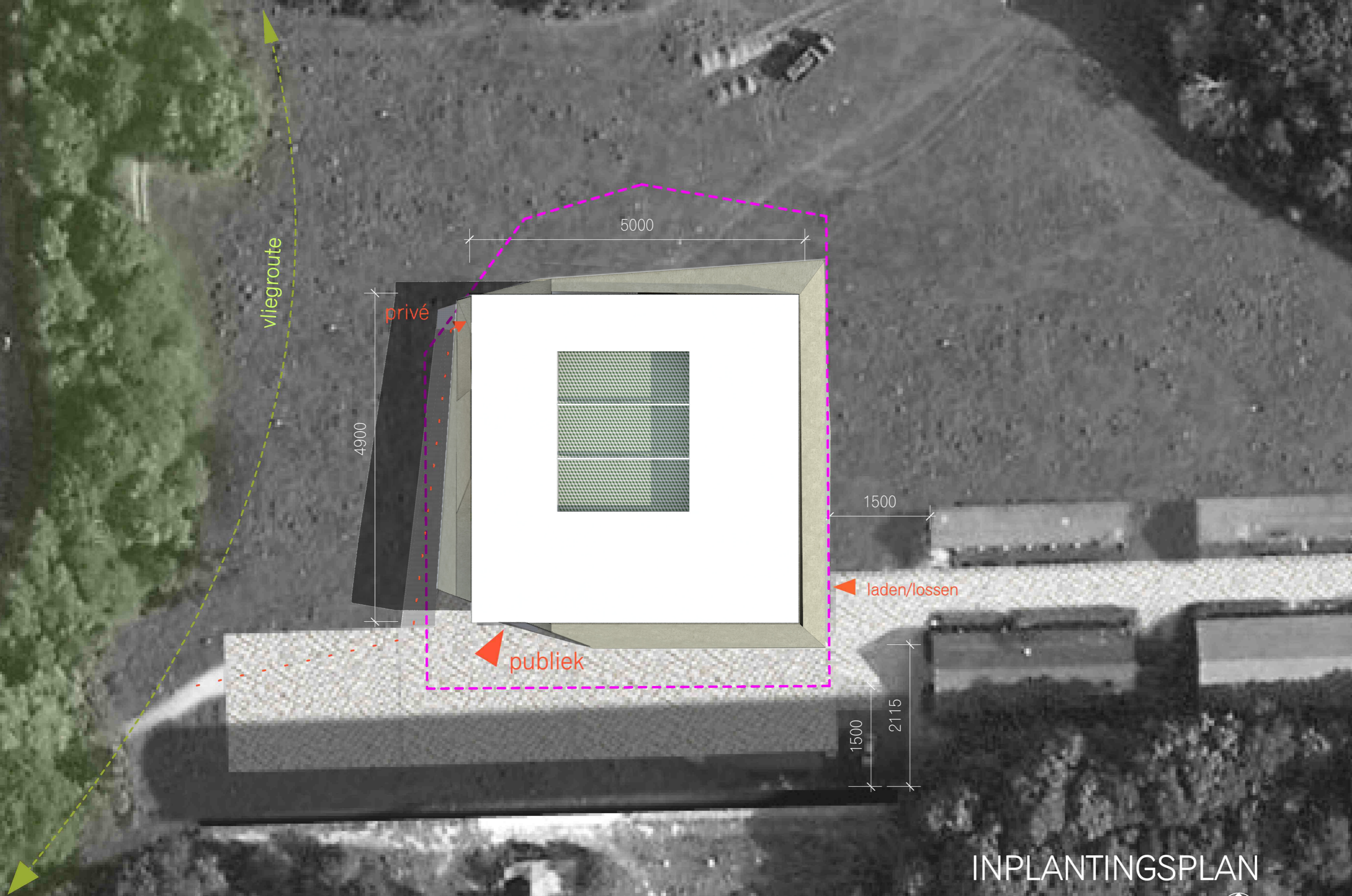
simulatie inplanting

Het gebouw is zich bewust van haar centrale positie. Het kan langs alle kanten verschillend benaderd worden. Er is daarom ook geen sprake van een voorgevel- achtergevel of zijgevels. De behandeling is rondom rond in verhouding tot de oriëntatie en ruimtelijke constellatie.

De bouw van de TSS op deze plek is sowieso een uitgesproken daad. We menen dat het bouwen van een sterk geararticuleerd gebouw de zaken op de site opnieuw scherp kan stellen. Een nieuwe speler op het bord die het spel weer in gang trekt.

De huidige spelers liggen er wat verweesd bij in dit glooiend landschap. De komst van een protagonist kan het fort, per definitie een cultuurlandschap, dan ook grondig revitaliseren. Het landschap blijft even doorwaadbaar maar krijgt een nieuwe ordening. De andere spelers worden scherp gesteld.

Het reduit moet daarbij herbestemd worden. Aangezien de oorspronkelijke functie (ondermeer) verblijven inhield, is een herbestemming naar het internaat van het TSS niet ondenkbaar.

vliegroute

privé

5000

4900

1500

laden/lossen

publiek

1500

2115

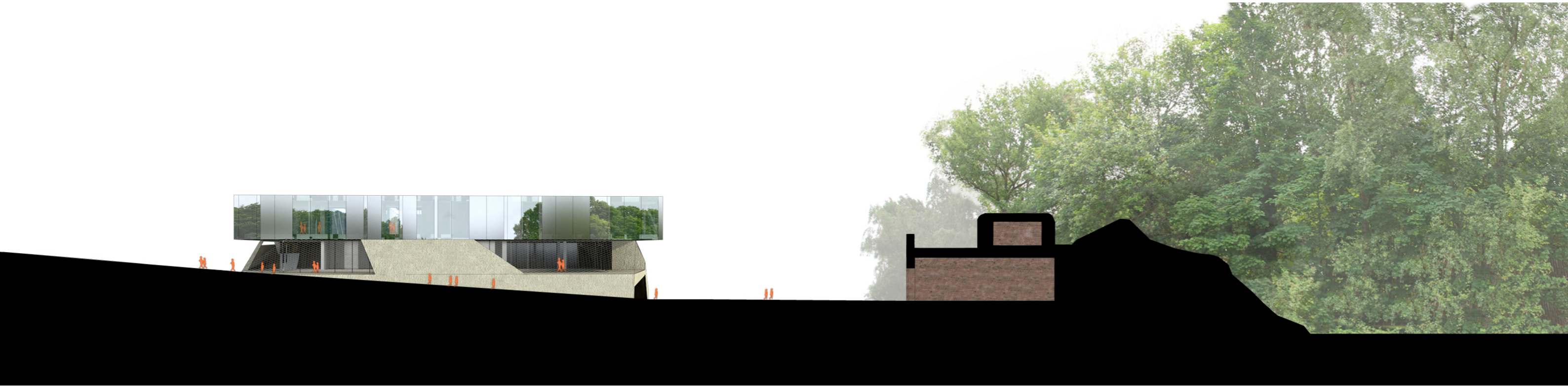
INPLANTINGSPLAN

1/500

snede doorheen fort VI met aanzicht TSS

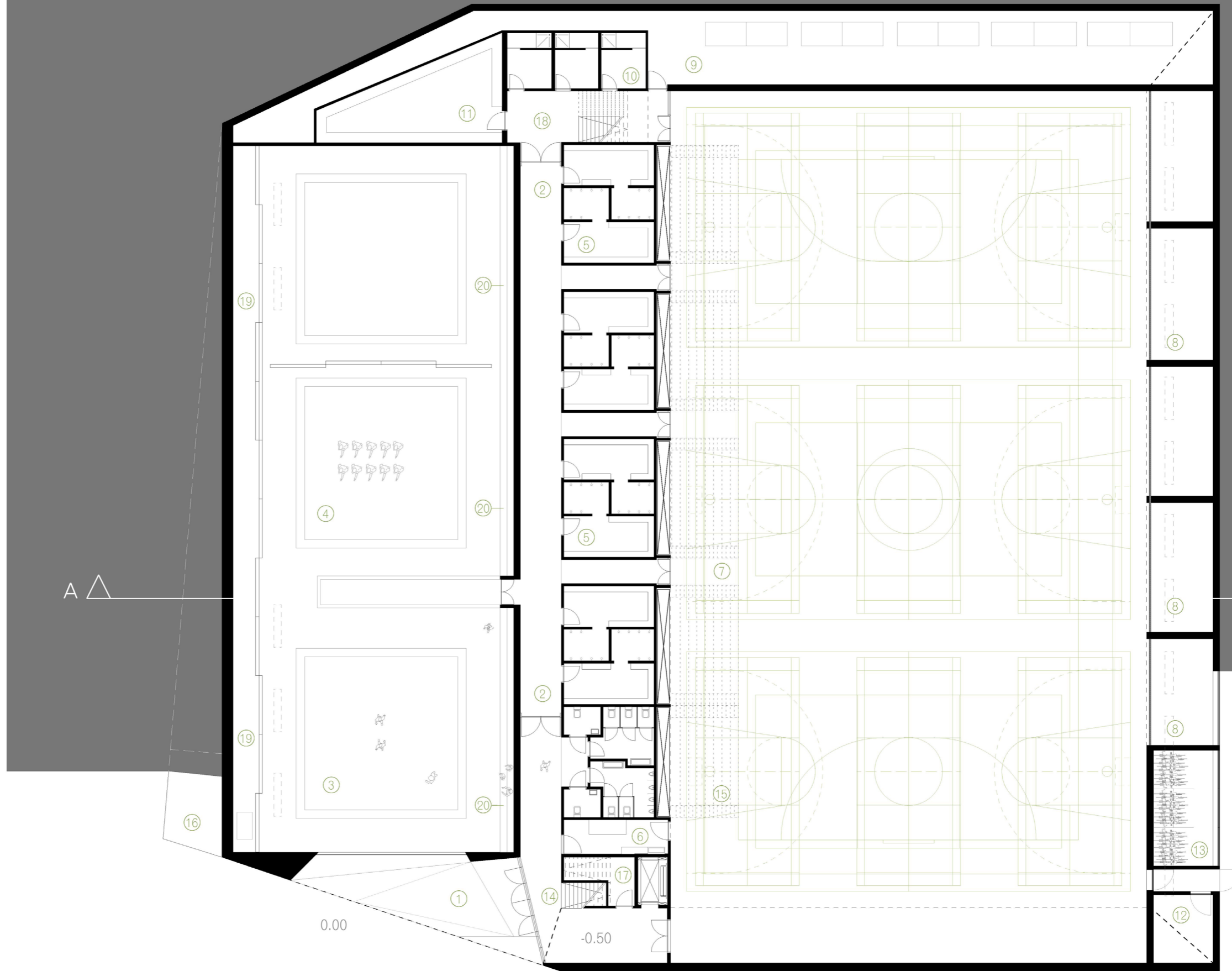

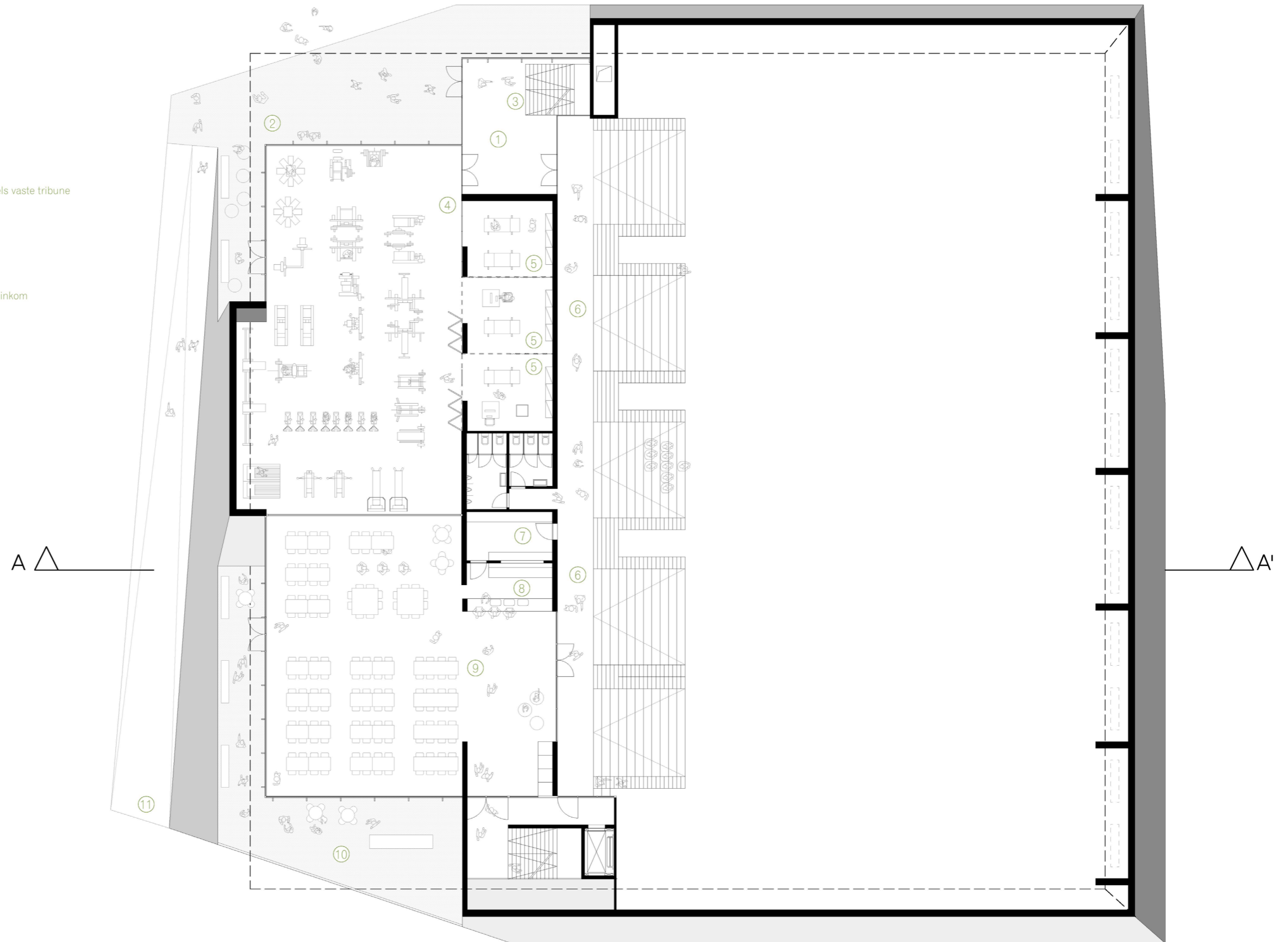
beeld ter hoogte van paradeplein

4. PLANNEN, SNEDE, GEVELS

- ① inkom sportzalen / zicht op tatami-ruimte
- ② spelersgang
- ③ taekwondo
- ④ judo
- ⑤ kleedruimte met douche
- ⑥ EHBO
- ⑦ grote zaal
- ⑧ berging
- ⑨ technische zone met lichtgroepen
- ⑩ kleedruimten scheidsrechters
- ⑪ berging sportzakken / valiezen
- ⑫ HS-cabine
- ⑬ fietsenberging
- ⑭ trap naar kantine/cafetaria
- ⑮ telescopische tribune
- ⑯ start hellend vlak naar schoolinkom
- ⑰ schoonmaakberging
- ⑱ verticale circulatiekoker voor internen
- ⑲ extra berging
- ⑳ zitbank voor judo & taekwondo

- ① schoolinkom op niveau
- ② deels overdekt terras voor schoolinkom
- ③ trap naar schoolniveau = +2
- ④ fitness/powertraining
- ⑤ kiné/ paramedische begeleiding
- ⑥ gang / open naar grote zaal toe / met deels vaste tribune
- ⑦ berging aan keuken/cafetaria
- ⑧ opwarmkeuken
- ⑨ cafetaria / kantine
- ⑩ terras aan kantine
- ⑪ hellend vlak van paradeplein naar schoolinkom

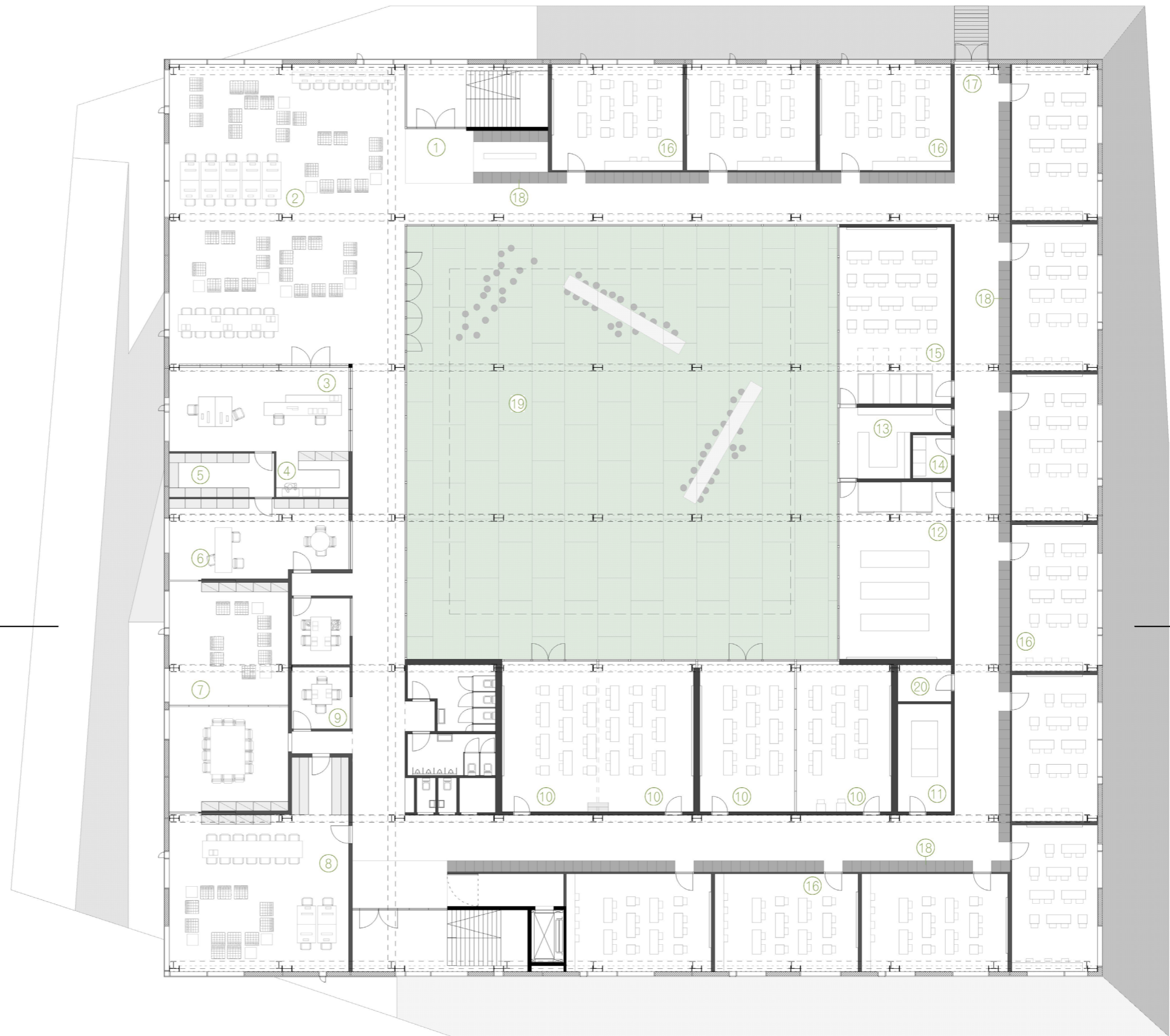
1st VERDIEPING 1/250
 pas 3.80m

- ① inkom school
- ② poly-ruimte / ontspanningsruimte / lounge
- ③ secretariaat met balie
- ④ kopie-lokaal
- ⑤ klein archief
- ⑥ bureau directeur
- ⑦ opdeelbaar trainerslokaal
- ⑧ lerarenkamer met keuken
- ⑨ CLB / kleine vergaderruimte
- ⑩ lokalen trainersopleiding / klasoverschrijdende lokalen
- ⑪ technische zone / luchtgroepen
- ⑫ chemie/fysica-lokaal
- ⑬ labo-keuken
- ⑭ serverlokaal
- ⑮ biologie-lokaal
- ⑯ leslokaal
- ⑰ nooduitgang
- ⑱ lockers
- ⑲ patio / deels overdekte buitenruimte
- ⑳ schoonmaakberging

A

 A'

school
kantine / cafeteria
judo

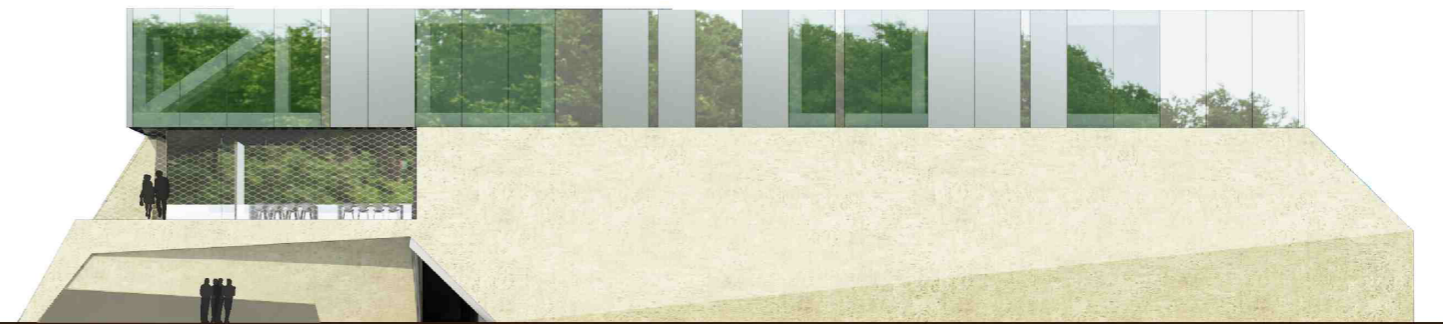
patio school
keuken
spelersgang / kleedruimte

SNEDE AA' 1/250

westzijde / inkom school

zuidzijde / publieksinkom / paradeplein

oostzijde

noordzijde / zijde reduit

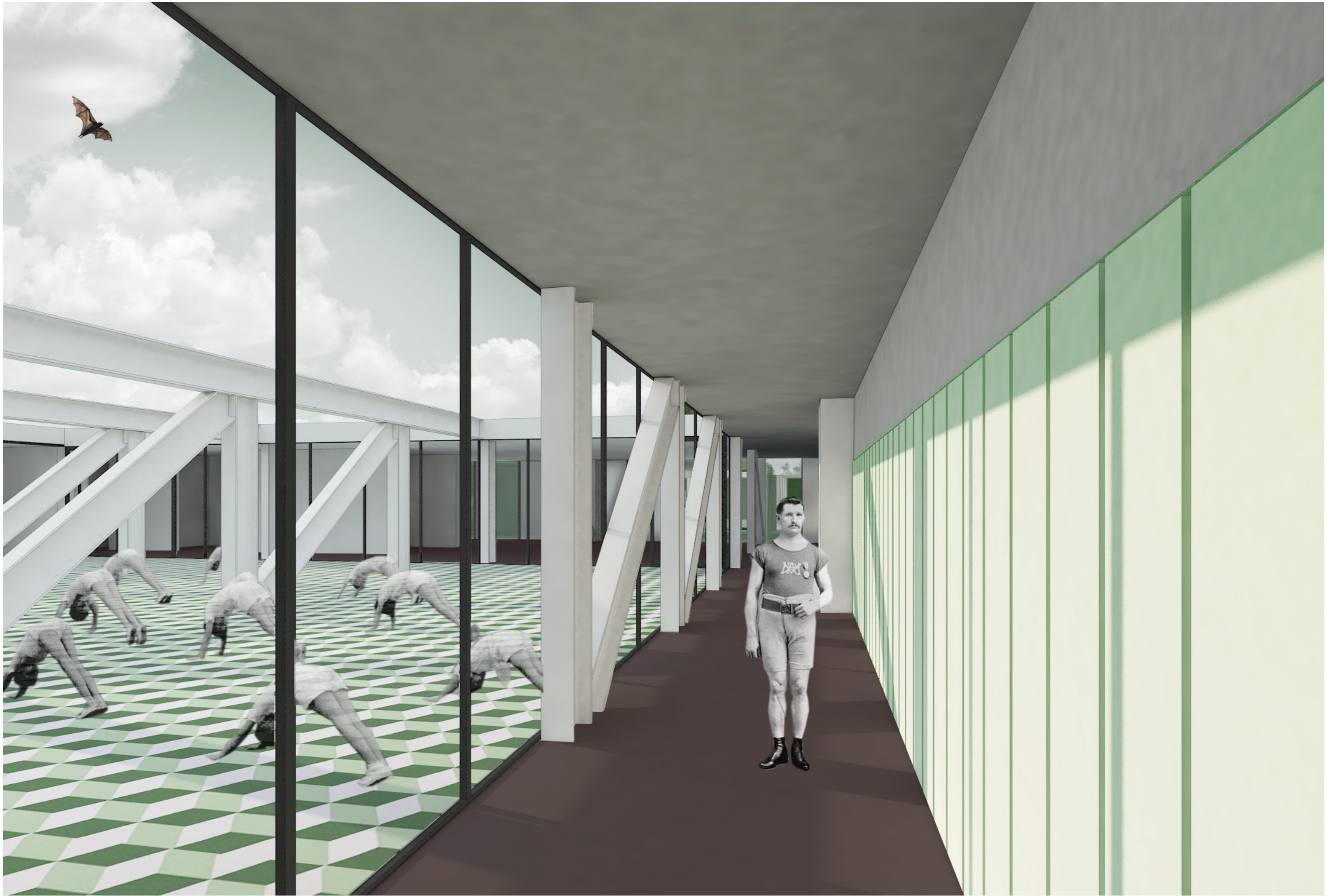

beeld ter hoogte van schoollinkom

Zicht vanaf cafetaria naar fitness.
Links loopt het hellend vlak naar de inkom van de school

*simulatie van circulatiezone in school met zicht op patio
gang langs rechts geflankeerd door lockers*

5. TECTONIEK

De Franse filosoof en planner Paul Virilio analyseert in zijn studie van de Atlantikwall (Bunker Archéologie - 1991) de tactiek en esthetiek van de militaire strategie. In tegenstelling tot wat de ingeslapen ruïnes doen vermoeden, is het militaire veld er een van actie, beweging en (weliswaar territoriale) ambitie.

De militaire ruimte wordt bepaald door het koppel "overzicht + onzichtbaar". Vandaar het belang van enerzijds de topografie (een heuvel geeft overzicht) en anderzijds de techniek van camouflage of het opgaan in de omgeving.

Overzicht geeft een voordeel in snelheid. Wie het eerst de andere ziet kan het snelst reageren, wat een groot strategisch voordeel is.

Camouflage reduceert de kans om gezien te worden en herleidt snelheid tot nul. Er is geen beweging. De aanwezigheid wordt virtueel afwezigheid, onbestaand. Opnieuw een strategisch voordeel.

We zetten beide militaire strategieën in om de paradox van de 'afwezige imagomachine' vorm te geven.

Overzicht

De TSS wordt niet onder de grond gestoken maar vertikaal opgebouwd. Dit geeft een strategisch voordeel: de school krijgt overzicht over haar situatie. Studenten kunnen 360° kijken, alle windstreken, volledige oriëntatie: aanwezig.

Als topsport focussen is, dan is onderwijs opentrekken, de blik verder brengen, verbreden, differentiëren

Camouflage

De site van Fort VI is natuur: grasvlakte, bomenrij, bomen op gebouwen, een specifieke fauna en flora, de vleermuizenkolonie.

De natuur heeft het fort overgenomen. Hierbij vallen de overgroeide gebouwen op: het hoofdfront, de caponnières, het reduit, het officiersgebouw. Door de architectuur te voorzien van een dikke vegetatielaag ontstond al tijdens de constructie van het fort de idee van een 'groendak'. Dit zorgde ervoor dat, ondanks de onnatuurlijke topografische ophoging (overzicht) het fort ingebed bleef in het landschap.

Het ontwerp maakt gebruik van 2 vormen van camouflage: 1 voor de bovenste schijf en 1 voor de sokkel. Beiden zijn compleet verschillend en schijnbaar tegenstrijdig, ware het niet dat ze inzetten op hetzelfde doel: snel en efficiënt zich relateren met de omgeving.

STRATEGIE 1

"Recall, for example, that in Ovid's Metamorphoses, the pool of water, the intervening medium that transmits the image of a young Narcissus back to himself, is described as "silvery". In a sense, the silvery mirror serves as a model for the aesthetic and psychic logic of narcissism. This suggests that the narcissistic desire to make the world over in one's own image-a basic precept of humanism- is technologically mediated from the beginning, rather than being the product of some "natural" human impulse."

Reinhold Martin /Engineered Transparency.

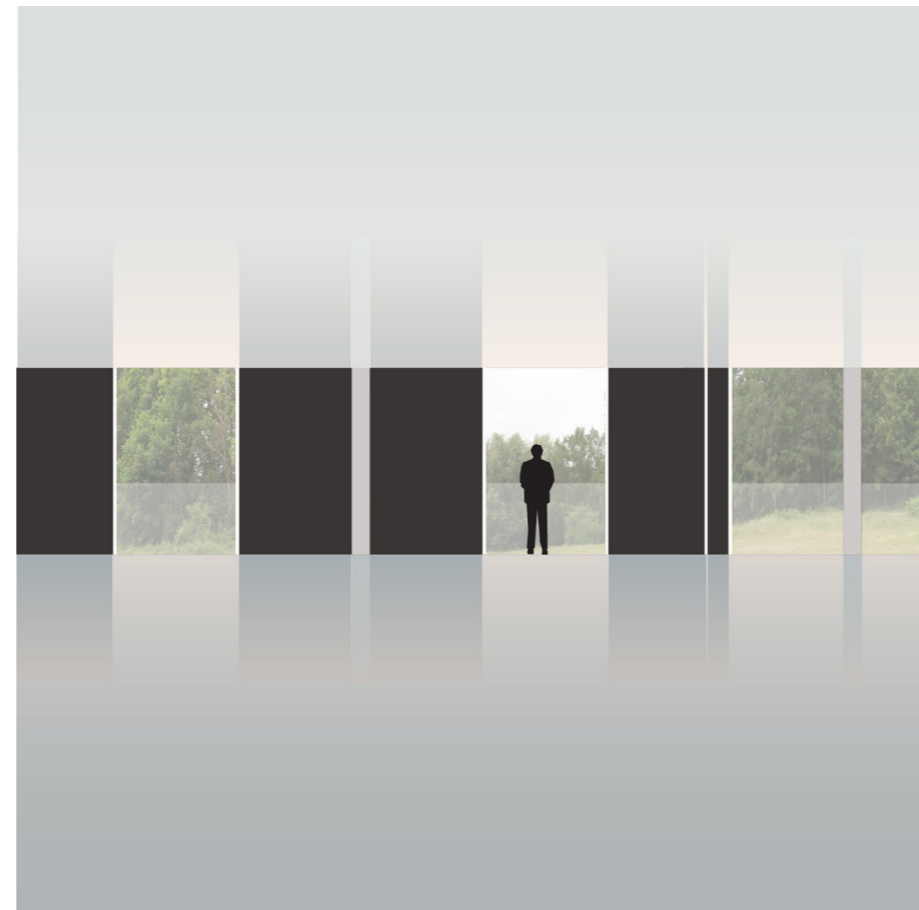
Het hoogste deel, de school, wordt perimeter uitgerust met hoogreflecterende materialen. Natuur wordt als virtueel beeld geprojecteerd op de architectuur.

Het spiegelend beeld is echter niet absoluut maar gelaagd en gefragmenteerd. De reflectie wordt gecultiveerd, gemanipuleerd.

Door te werken met verschillende combinaties van reflecterend glas wordt het spiegelen subtieler, meer gevarieerd. Er zijn delen die 100% reflecteren en panelen die deels reflecteren en deels doorzicht geven. Er wordt ook gedacht aan verschillende oppervlaktestructuren waardoor het gereflecteerde beeld hyperscherp of net wazig wordt

De toepassing van de spiegel als strategie is vanuit een historisch – militaire logica ontstaan maar het introduceert tegelijk een tweede onweerstaanbaar effect vanuit de blik van de TopSportStudent. De spiegel wordt tijdens de training ingezet als middel om het eigen lichaam te bekijken terwijl het in actie is. De spiegel zegt dus veel over de reflectieve relatie van de topsporter met zijn of haar lichaam: een ongegeneerd zichzelf in beweging bekijken. Geen camouflage maar een maximaal gefocuste blik van het subject naar het geobjectiveerde lichaam.

De schoolgevel herneemt dit aspect van topsport maar brengt het letterlijk op een hoger niveau. De student ziet niet zijn of haar particulier lichaam weerspiegeld maar de totaliteit een omringende werkelijkheid. Net zoals de 360° blik van binnenuit staat de school hier voor verbreding en gemeenschap in complementariteit met het singuliere focussen.

concept gevelstudie : zicht van binnenuit en van buitenaf /
van buitenaf zijn er meerdere "lagen" zichtbaar - reflectie/opaak/diepte

US Navy Sea Shadow stealth craft

STRATEGIE 2

De basis van de school wordt gevormd door de sportzalen. Deze ruimten bevinden zich onder de school, op het niveau van het paradeplein, deels in het glacis geschoven. Het zijn solide ruimtes, grotendeels uit beton. Eerder introvert, afgeschermd, gefocust.

De buitenwanden staan geïnclineerd. Naast de evidente militaire connotatie (bunker/stealth) geeft dit de TSS een autonomie. De sokkel wordt een opstap, een podium, een beweging naar boven. De inclinatie speelt ook in op de helling van het glacis en neemt zo de topografie van de plek mee op in de architectuur.

De ingang van de school bevindt zich daar waar de sokkel overgaat in het glacis, bovenaan, achteraan en verder weg van het publiek paradeplein.

Uit deze sokkel worden 2 volumes gehaald:

Op het niveau van het paradeplein wordt één hoek radicaal weggesneden zodat een opening ontstaat. Dit is de publieke inkom.

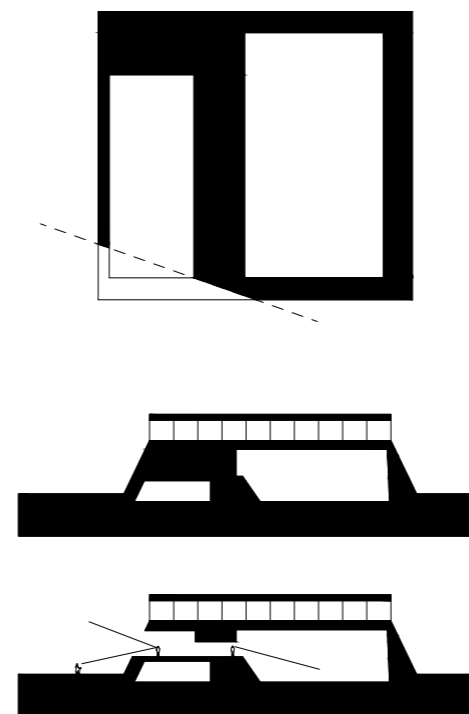
Een tweede beweging haalt een wijds horizontaal 'schootgat' uit het volume. Hier bevindt zich de inkom van de school, de fitness en de cafetaria met terras.

Dit 'tussenniveau' (tussen sport en school) is de open draaischijf in de werking van de TSS. Eenmaal binnen ziet iedereen iedereen maar de inblik van buitenaf blijft beperkt.

De geïnclineerde wanden worden overgelaten aan de natuur.

Door hun helling zijn ze vatbaar voor begroeiing allerhande. Dit vergt tijd maar de inname gebeurt onherroepelijk. In plaats van zich te verzetten tegen dit proces, willen we het induceren. Afhankelijk van de oriëntatie en inclinatie kunnen verschillende soorten vegetatie hun stek vinden: sedum, mossen, grassen, bloemen, kleine planten. Dit trekt op zijn beurt fauna aan waardoor er nieuwe of betere biotopen kunnen ontstaan.

Eerder dan te willen camoufleren draagt deze vegetatie bij aan het heersend evenwicht tussen historie en natuur van fort VI.

6. MATERIALITEIT

kort onderzoek naar een mogelijkheden van “groen beton”:

De sokkel van het gebouw staat in dit ontwerp ook in dienst van de omliggende fauna en flora. Ze fungeert als een gastheer voor planten, mossen, insecten ect. Bijgevolg dient een biotoop gecreëerd te worden die deze gasten kan huisvesten waardoor een symbiose tussen gebouw en natuur kan ontstaan.

De naakte betonwand biedt de mogelijkheid tot een gecontroleerde groene bezetting waardoor de wand na verloop van tijd patineert, en blijft patineren gedurende het veranderen van de jaargetijden. Dit proces is een oriëntatie gerelateerde actie die de sokkel een continu dynamische uitstraling geeft. De Noord, Oost, Zuid en West georiënteerde wanden hebben onderling een continu verschillende verschijningsvorm.

Sowieso treedt er een patine op elk gevelmateriaal op. Wat wij willen onderzoeken is hoever we dit proces kunnen sturen en beheren.

3 types binnen dit “groen beton” concept zijn hierbij interessante voor dit project:

1. Biocrete:

bestaat uit een betonmortel die zodanig is samengesteld dat het een geschikte biotoop voor mossen en ‘vuil-resistente’ plantjes levert.

2. Growcrete:

de beton specie is vervaardigd uit een mengsel met lavasteen als belangrijkste toeslagmateriaal, zonder zand, waardoor een open structuur ontstaat die een vochtig klimaat genereert, de juiste habitat voor begroeiing. Beton waarbij de zaden tijdens de productie in het element worden aangebracht is eveneens onderzocht.

3. Sponsbeton:

hier is de massaliteit van beton opvallend. Het resultaat is een sponsachtige, travertijn-achtige oppervlaktestructuur, dat een reliëf creëert waardoor de mogelijkheid tot begroeiing ontstaat.

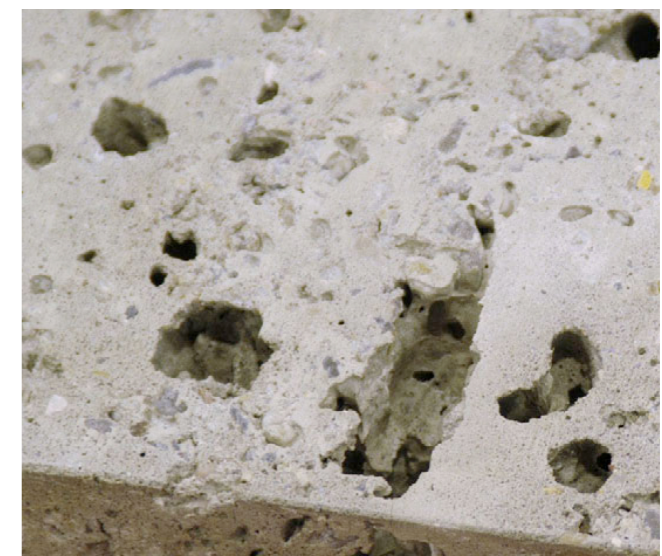
Alle types zijn opgebouwd uit 3 lagen: een constructieve laag, een biovriendelijke laag (substraatlaag) en een vrij open laag. Verder onderzoek dringt zich op, enkel de mogelijkheden werden afgetast.

biocrete

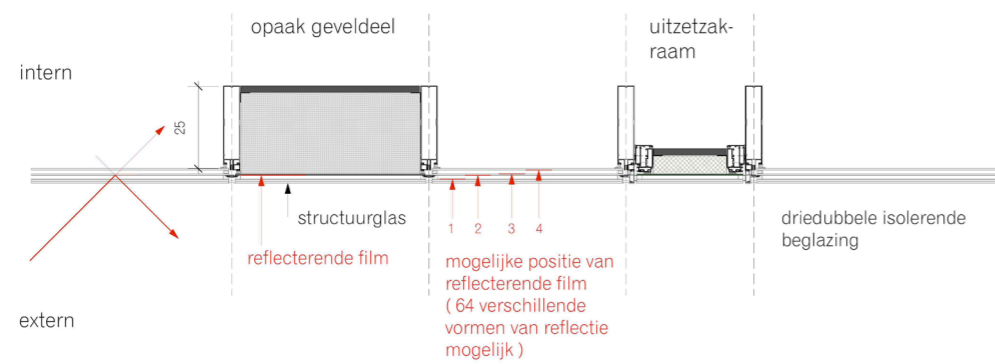
growcrete

sponsbeton

onderzoek naar de verschillende types en mogelijkheden van reflecterende beglazing

Vanuit technische hoek en met support van glasspecialisten, hebben we het "vocabularium" van reflecterende beglazing onderzocht. Dit was belangrijk omdat het ontwerp niet mikt op een monotone spiegelde schijf die op een sokkel is gezet. We zoeken naar diepte in reflectie. Onderstaande principeschets van een gordijngevel maakt duidelijk hoe we dit willen ontwerpen.

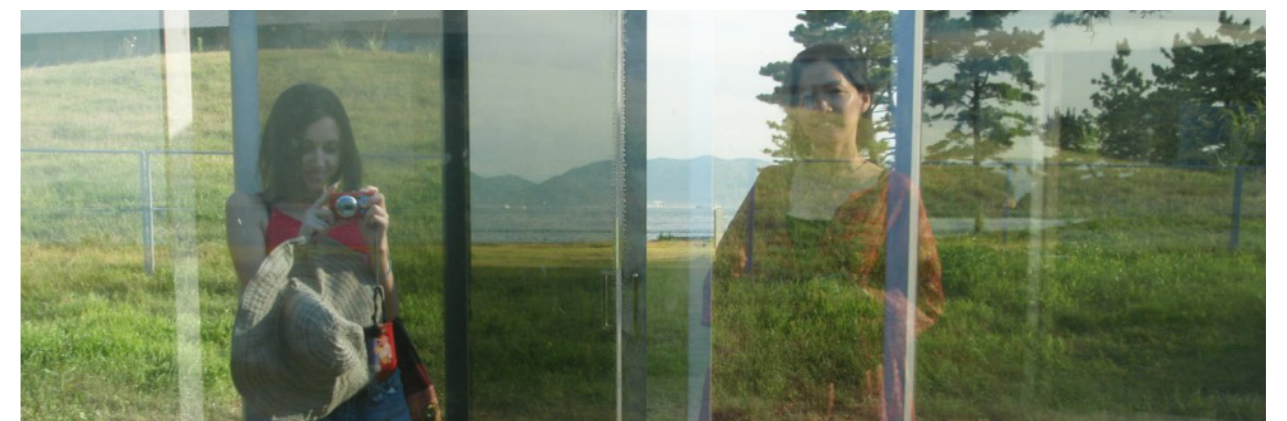
Doordat de reflecterende film op positie 2, 3, 4 en 5 kan worden geplaatst zijn er, gelet op het feit dat men ook nog eens 2 filmen per glasblad kan toepassen, ontzettend veel mogelijkheden. Hierdoor kan de gevel variëren van licht transparant (met doorzicht naar beweging in school en haar structuur) naar compleet reflecterend. De opake geveldelen willen we een buitenblad in structuurglas geven waardoor een minimale shadowbox ontstaat.

Dan Graham / installatie in Serralves (Portugal)

Villa 1 van Powerhouse Compagny (Nederland)

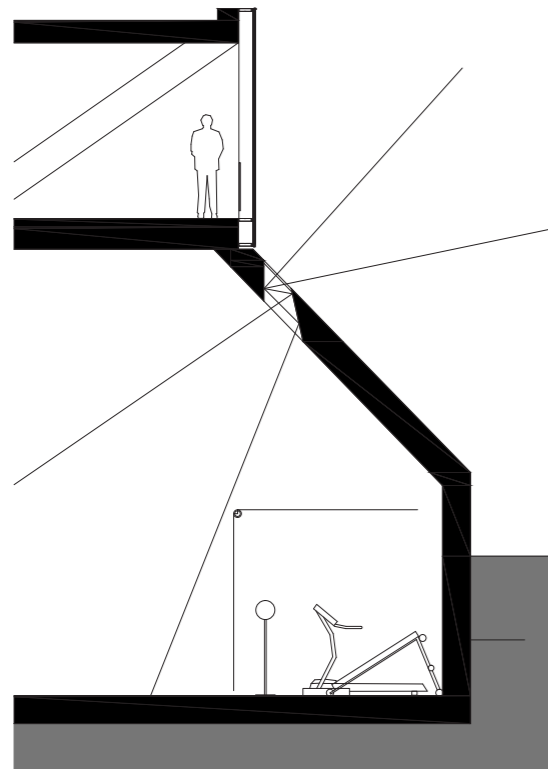
7. LICHT

De studie naar het gedrag van licht is bepalend voor dit project. Natuurlijk lichtinval is sowieso al een belangrijk issue omwille van de functionaliteit van een topsporthal: licht mag maar niet te veel, niet verblindend, niet op het veld en in elk geval controleerbaar. Zeer voorwaardelijk dus.

Anderzijds, de bepaling dat natuurlijk licht 'wel mag (maar ...)' spreekt een verborgen verlangen uit om toch niet in een black box te belanden. Kunstlicht blijft overheersen want zeer functioneel maar blijkbaar toch niet voldoende.

Is er een gevoel van gemis? De beleving van de dag, het weer, de tijd van het jaar?

Natuurlijk licht geeft een voortdurend verschil in gemoed, met wisselende intenties, verglijdend over de ruimte volgens de klok van de dag en de stand van het jaar. Zij het nu met zonlicht of een druilmist of een rode schemer. Dit volledig uitsluiten zou een quasi negatie van de topsporter als mens zijn.

schema lichttoetreding in grote zaal

De sportzalen zijn uit massa gemaakt. Lichttoetreding gebeurt doorheen deze massa. Licht en massa hebben elkaar nodig om er te zijn. Scheerlicht bepaalt de textuur van het materiaal, het materiaal bepaalt de absorptie, weerkaatsing intensiteit van het licht.

In de sportzaal wordt over de langse oostgevel een serie van kleine openingen uit de betonschil gesneden. Deze openingen brengen oosterlicht binnen. De insnijdingen zijn lang en onder een scherpe hoek om zo direct inval op velden te vermijden

lichthappers in kerk van Firminy
Le Corbusier 1958

conceptbeeld openheid tussenverdieping

De Judo en Taekwondo ruimte heeft een gelijkaardige lichtinval aan de westzijde. Japanse connotaties (en bijhorende lichtbehandeling) zijn een evidentie. De openingen zijn zenithaal en lichten de geïnclineerde wand scheerlings op. Op de kopse kant van de zalen is er één lage raamopening die doorzicht geeft naar de inkomzone. Dit is de enige plaats waar er een visueel contact mogelijk is van en naar buiten. Dit raam kan afgeschermd worden met een semitransparant paneel (shoji) indien de inzichten te hinderend zouden zijn.

Op de tussenverdieping bevindt zich het epicentrum van de school, de draaischijf van alle bewegingen, de zone waar de meeste relaties ontstaan.

De cafetaria, fitness en inkom school zijn dan ook visueel opengewerkt. Deze ruimtes bevinden zich op sokkel hoogte van ongeveer 4m boven het paradeplein en zijn lichtjes teruggetrokken achter de gevel. Hierdoor kunnen ze breed en hoog beglaasd worden, zonder dat er inkijk ontstaat. De privacy van de scholieren tegenover het publiek domein blijft hierdoor gevrijwaard.

De beglazing is helder en verdiepingshoog als een glazen gordijn dat zicht geeft op het omliggend landschap.

De natuurlijke lichtinval in de klassen wordt geregeld door de technici-
teit van de beglazing.

Afhankelijk van de oriëntatie wordt de samenstelling van de reflecte-
rende beglazing bepaald volgens de criteria lichttoetreding (bepaalt de
hoeveelheid licht dat er effectief doorgelaten wordt) & zontoetreding,
(bepaalt hoeveelheid zonnewarmte weerkaatst wordt).

Er dient gezocht naar een goede 'selectiviteit' die de thermische
kwaliteiten van het glas bepaalt in verhouding tot de lichttoetreding.

Aan de patiozijde wordt minder performant glas voorzien op het gebied
van zonwering. Hier worden de zonwerende aspecten overgenomen
door een rondom rond uitkragende luifel die zorgt voor een schaduw
bij hoge zonnestanden (zomer) en dieper invallend licht bij lage
zonnestand (winter)

Noot ivm lichtpollutie.

Dankzij de reflecterende coatings heeft de spiegelende beglazing ook
een grotere lichtreflectie zijde interieur. De samenstelling van het glas
kan aan de west-en noordzijde specifiek aangepast worden om dit
effect nog te verhogen, aldus rekening houdend met de vliegroutes van
de vleermuizen.

nachtbeeld vanaf voorfront